

fører, og nu spørger jeg bare: Hvordan vil man sikre det, når man forkaster den her type lovgivning, vi har her?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Så vidt jeg husker, jeg kan selvfølgelig tage fejl, er Odense en kommune, som har været styret af socialdemokrater i en årrække. Så vidt jeg husker, var Odense Kommune også en af de første, som med størst succes på forskellig måde gav ældre i kommunen frit valg, uden at nogen havde tænkt på vegne af Odenses borgere, uden at nogen havde tænkt på vegne af Odenses kommunalpolitikere. Uden at nogen havde blandet sig i det, var det faktisk sådan, at man lokalt kunne tage ansvar for det, man gerne ville.

Der sker ting ude i virkeligheden, som ikke først er tænkt i hr. Flemming Oppfeldts hoved. Det er overraskende, det ved jeg godt, men ikke desto mindre er det et faktum. Der sker så mange ting, så det her land faktisk fungerer, selv om det ikke er mestertænkt i Folketingssalen først.

Derfor har vi faktisk fuld tillid til, at de lokalpolitikere, som har ansvaret for at forvalte det meste af velfærdsstaten og det meste af bruttonationalproduktet, også vil gøre det til borgernes bedste, også uden en bureaukratisk lovgivning, som i stive rammer presser dem til at gøre ting, som ikke har relation til den lokale demokratiske debat, til traditionen eller til de lokale forskelle, som må være en helt rimelig forventning, når vi har et lokalt demokrati.

Formanden:

Tak til fru Margrethe Vestager. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Man kan jo gentagne gange undre sig over, at Venstre kan blive ved med at kalde sig et liberalt parti, samtidig med at den lovgivning, man gennemfører, i den grad er præget af tvang, kontrol, overordnet styring og indskrænkning af frihed.

Over lovforslag her er en lappeløsning på den fejlslagte ordning med det, man har kaldt frit valg, men som jo reelt er det modsatte, der går ud på, at alle kommuner er blevet tvunget til at skulle udgive et katalog af muligheder. Også selv om der ikke er en eneste ældre i kommunen, der ønsker at benytte andet end kommunal hjemmehjælp, så skal man udgive et sådant katalog.

Det var jo ikke sådan, at ældre, inden lovgivningen blev gennemført, ikke havde mulighed for at vælge en privat leverandør, hvis man ønskede det. Det havde man. Man kunne ansætte sin nabo; man kunne ansætte lige, hvem man ville, hvis man ønskede det. Men det var ikke nok for Venstre. Det, Venstre ønskede, var, at alle kommuner skulle tvinges til at lave et katalog.

Jeg kunne forstå på hr. Flemming Oppfeldts indlæg tidligere i debatten, at succeskriteriet for hr. Flemming Oppfeldt i høj grad er, hvor mange der bruger private ordninger, og jo flere, der bruger private leverandører, desto større er succesen åbenbart.

Man kunne spørge: Gælder det også på andre områder? Skal vi så også til at måle vores skolepolitik på, at jo flere, der bruger privatskoler, jo bedre, jo større er succesen, eller jo flere, der bruger privathospitaler, jo bedre er vores sundhedsvæsen, jo større er succesen? Jeg synes, det er en underlig måde at måle succes på.

Kl. 15.15

For Enhedslisten er målet for ældreomsorg og hjemmehjælp, at vi får givet den nødvendige hjemmehjælp, at vi får en bedre hjemmehjælp og at sikre, at de ældre og ansatte sammen kan tilrettelægge det arbejde, der skal udføres.

Vi har utrolig mange meget dygtige, meget engagerede hjemmehjælpere, der gerne vil yde så godt et arbejde som muligt.

Det, vi burde være optaget af, er at give dem mulighederne for at sikre, at de sammen med de ældre kan tilrettelægge arbejdet, kan vurdere, hvad det er, den ældre har lyst til den dag, hvad det er, man har for et behov, man gerne vil have opfyldt den dag. Det kan være, at man egentlig skulle have støvsuget, men den dag er der altså mere behov for at gå en tur, fordi solen skinner, og det har den ikke gjort i 14 dage. Så skal man have mulighed for at vælge det, i stedet for at det hele skal gå op i minutt tyranni.

Det kunne vi, hvis vi var optaget af, at det var omsorgen for de ældre, vi gerne ville forbedre, hvis det, der var vores succeskriterium, var at få en bedre hjemmehjælp. Vi kunne måske også stille et succeskriterium op om mere hjemmehjælp. Det er sådan set det, de fleste af de ældre efterlyser.

Vi kunne så også prøve at se, om ikke det kunne lade sig gøre at give nogle flere bevillinger til det her område. Det ville formentlig på sigt betyde, at udgifterne kunne falde lidt, fordi folk så ville være i stand til at klare sig i længere